

Tulumaksuseaduse ja tulumaksuseaduse muutmise seaduse muutmise seadus

§ 1. Tulumaksuseaduse muutmine

Tulumaksuseaduses tehakse järgmised muudatused:

- 1) paragrahvi 1 täiendatakse lõikega 8 järgmises sõnastuses:
„(8) Paragrahvi 53 lõikes 9 ja §-des 54⁷ ja 54⁸ sätestatud tingimustel maksustatakse tulumaksuga mitteresidendist äriühingu Eestis asuva püsiva tegevuskoha või residendist äriühingu hübriidset ebakõla põhjustanud summa.“;
- 2) paragrahvi 2 lõikes 3 asendatakse tekstiosa „6 ja 7“ tekstiosaga „6–8“;
- 3) paragrahvi 2 lõikes 4 asendatakse tekstiosa „lõigetes 4, 6 ja 7“ tekstiosaga „lõigetes 4 ja 6–8“;
- 4) paragrahvi 2 lõiget 5 täiendatakse pärast tekstiosa „täheanduses“ tekstiosaga „, välja arvatud §-s 54⁸ nimetatud tulu osas.“;
- 5) paragrahvi 3 lõikes 3 asendatakse tekstiosa „lõikes 6“ tekstiosaga „lõigetes 6 ja 8“;
- 6) paragrahvi 4 lõikes 1¹ asendatakse tekstiosa „6 ja 7“ tekstiosaga „6–8“;
- 7) paragrahvi 13 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
„(1) Tulumaksuga maksustatakse kõik töö tegemise eest saadud rahalised tasud ja töö- või teenistussuhtest tulenevad muud väljamaksed, sealhulgas töötasu, palk, lisatasu, puhkusetasu, töölepingu ülesütleemisel või teenistusest vabastamisel ettenähtud hüvitis, kohtu või töövaidluskomisjoni väljamõistetud hüvitis või viivis, haigushüvitis ning riigieelarvest hüvitatav puhkusetasu. Tööõnnetusest või kutsehaigusest tingitud tervisekahjustuse korral makstav kahjuhüvitis maksustatakse tulumaksuga juhul, kui seda ei maksta kindlustushüvitisena.“;
- 8) paragrahvi 19 lõiget 3 täiendatakse punktiga 3³ järgmises sõnastuses:
„3³) riigieelarvest füüsilisele isikule makstavat lasterikaste perede kodutoetust ja väikeelamute energiatõhususe suurendamise toetust;“;
- 9) paragrahvi 23¹ lõiget 2 täiendatakse pärast tekstiosa „maksustatav tulu“ tekstiosaga „, välja arvatud seaduses sätestatud toitjakaotuspension ja rahvapension toitja kaotuse korral;“;
- 10) paragrahvi 28² lõiget 2 täiendatakse pärast tekstiosa „vähemalt 75% oma maksustatavast tulust välisriigis“ tekstiosaga „, välja arvatud välisriigist saadud riikliku sotsiaalkindlustussüsteemi alusel makstav pension;“;
- 11) paragrahvi 29 lõike 1 esimeses lauses asendatakse sõnad „väljamakse tegija“ sõnadega „isiku tööandja“;
- 12) paragrahvi 29 lõike 1 teisest lausest jäetakse välja sõna „nimetatud“;

13) paragrahvi 29 täiendatakse lõigetega 1³–1⁵ järgmises sõnastuses:

„(1³) Isikut või asutust käsitatakse lõike 1 tähenduses tööandjana juhul, kui:

- 1) tööd tehakse tema kehtestatud tingimustel ning tema juhtimise ja kontrolli all;
- 2) peamiselt tema varustab töötajaid töö tegemiseks vajalike juhiste, materjalide ning vahenditega, ja
- 3) tema otsustab tööjõu vajaduse ja töötajate kvalifikatsiooninõuete üle.

(1⁴) Kui mitteresidendist füüsiline isik täidab tööülesandeid renditööna kasutajaettevõtja juures, kes on Eesti riigi- või kohaliku omavalitsuse üksuse asutus, resident, Eestis tööandjana tegutsev mitteresident või mitteresident oma Eestis asuva püsiva tegevuskoha kaudu, käsitatakse tööandjana kasutajaettevõtjat olenemata lõikest 1³.

(1⁵) Tulumaksuga maksustatakse Eestisse lähetatud töötajate töötingimuste seaduse § 5² alusel mitteresidendile makstud tasu.“;

14) paragrahvi 40 täiendatakse lõikega 3² järgmises sõnastuses:

„(3²) Mitteresident, kes on andnud oma töötajad rendile Eesti kasutajaettevõtjale (§ 29 lõige 1⁴) on kohustatud kinni pidama tulumaksu Eestis töö tegemise eest makstavalt töötasult (§ 13 lõiked 1 ja 1¹). Kui mitteresident kinnipidamiskohustust ei täida, vastutab kasutajaettevõtja maksuvõla eest mitteresidendiga solidaarselt.“;

15) paragrahvi 50 lõike 1¹ punktid 1 ja 2 tunnistatakse kehtetuks;

16) paragrahvi 50 lõike 1¹ punkt 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„3) dividendi maksev äriühing on saanud väljamakse aluseks oleva dividendi äriühingult (välja arvatud madala maksumääraga territooriumil asuv äriühing), mille aktsiatest, osadest või häälestest kuulus talle dividendi saamise ajal vähemalt 10%, ja dividendilt on tulumaks kinni peetud või selle aluseks olev kasumiosa on tulumaksuga maksustatud“;

17) paragrahvi 50 lõike 1¹ punkt 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„4) dividendi makstakse residendist äriühingu välisriigis asuvale püsivale tegevuskohale omistatud kasumi arvel ja see kasum on tulumaksuga maksustatud, välja arvatud § 54⁴ lõike 7 alusel deklareeritud summa ulatuses, millest on maha arvatud § 54⁴ lõike 8 alusel deklareeritud summa;“;

18) paragrahvi 50 lõikes 1³ asendatakse tekstiosa „punkte 1 ja 3“ tekstiosaga „punkti 3“;

19) paragrahvi 50 lõige 1⁵ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1⁵) Dividendi saamisena lõike 1¹ punkti 3 tähenduses käsitatakse ka dividendi saamist usaldusfondi poolt, milles residendist äriühing on osanik. Sellisel juhul käsitatakse lõike 1¹ punktis 3 sätestatud osalusena residendist äriühingu usaldusfondis oleva osa suurusele vastavat kaudset osalust neis punktides nimetatud äriühingus.“;

20) paragrahvi 53 lõikes 1 asendatakse tekstiosa „§-de 48–52 ja 54¹–54³“ tekstiosaga „§-de 48–52, 54¹–54³ ja 54⁷“;

21) paragrahvi 53 lõike 4¹ punkt 1 tunnistatakse kehtetuks;

22) paragrahvi 53 lõike 4¹ punktis 2 jäetakse välja tekstiosa „punktis 1 nimetatud“;

23) paragrahvi 53 lõige 4¹⁰ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4¹⁰) Püsivast tegevuskohast väljaviidud kasumit ei maksustata lõikes 4 sätestatud tulumaksuga, kui kasum viiakse välja:

- 1) paragrahvi 50² alusel maksustatud tagastatud laenu arvel või
- 2) lõike 4¹³ alusel kindlaksmääratud ja maksustatud summa arvel.“;

24) paragrahvi 53 täiendatakse lõikega 9 järgmises sõnastuses:

„(9) Paragrahvi 54⁷ alusel maksab mitteresident püsiva tegevuskoha kaudu tulumaksu summalt, mis on põhjustanud hübriidse ebakõla.“;

25) paragrahvi 54 lõikes 3 asendatakse tekstiosa „§-s 54⁴“ tekstiosaga „§-des 54⁴ ja 54⁹“;

26) paragrahvi 54 lõike 5 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Kui residendist äriühing või mitteresident Eestis asuva püsiva tegevuskoha kaudu või arvel on saanud mitteresidendist äriühingult § 50 lõikes 1 või 2 nimetatud tulu, millele ei kohaldata § 50 lõiget 1¹ või 2¹, või on saanud välismaal muud tulu, võib ta § 50 lõike 1 või 2 või § 53 lõike 4 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata välismaal sellelt tulult tasutud või kinnipeetud tulumaksu, arvestades § 54⁷ lõikes 9 sätestatud.“;

27) seadust täiendatakse 10². peatükiga järgmises sõnastuses:

„10². peatükk

MAKSUSTAMINE HÜBRIIDSE EBAKÕLA KORRAL

„§ 54⁶. Käesolevas peatükis kasutatavad terminid

(1) Ebakõla on olukord, kus:

- 1) sama väljamakse, kulu või kahjum (edaspidi *kulu*) lubatakse maksukohustuse arvestamisel kuluna arvesse võtta rohkem kui ühes jurisdiktsioonis;
- 2) sama väljamakse või arvestuslik makse (edaspidi *makse*) lubatakse maksukohustuse arvestamisel kuluna arvesse võtta jurisdiktsioonis, kus seda makset käsitatakse tehtuna, kuid seda ei lisata maksustatava kasumi arvestamisel tulude hulka jurisdiktsioonis, kus makset käsitatakse saaduna.

(2) Hübriidne ebakõla on ebakõla, mis on tekkinud:

- 1) residendist äriühingu ja tema sidusettevõtja vahel;
- 2) juriidilise isiku ja tema püsiva tegevuskoha vahel;
- 3) mitteresidendist juriidilise isiku kahe või enama püsiva tegevuskoha vahel, millest üks asub Eestis;
- 4) hübriidüksusele või hübriidüksuse tehtud makse tulemusena või maksuskeemi tulemusena.

(3) Hübriidne ebakõla on ka olukord, mis tekib juhul, kui finantsinstrumendi alusel tehtud makse tekitab lõike 1 punktis 2 kirjeldatud ebakõla seetõttu, et nimetatud jurisdiktsioonid on finantsinstrumenti või selle alusel tehtud makset erinevalt liigitanud ja seda makset ei võeta makse saaja jurisdiktsioonis mõistliku aja jooksul kasumi arvestamisel tuluna arvesse. Hübriidset ebakõla ei teki, kui turutingimustel toimuva hübriidülekande alusel teeb makse kaupleja ning maksja jurisdiktsiooni õigusaktide kohaselt käsitab kaupleja kõiki finantsinstrumentidega kauplemisest saadud tulusid oma maksustatava kasumi osana.

(4) Finantsinstrumendi alusel tehtud makse on lõike 3 tähenduses mõistliku aja jooksul arvesse võetud kui:

- 1) makse võetakse makse saaja jurisdiktsioonis kasumi arvestamisel tuluna arvesse maksustamisperioodil, mis algab 12 kuu jooksul pärast maksja maksustamisperioodi lõppu või

2) on mõistlik eeldada, et makse võetakse makse saaja jurisdiktsioonis kasumi arvestamisel tuluna arvesse järgmisel maksustamisperioodil ja makse on tehtud turuväärtuses.

(5) Sidusettevõtja on § 54² lõikes 5 nimetatud isik või üksus, arvestades järgmisi erisusi:

1) lõike 1 punkti 1, lõike 2 punktide 2–5 ning § 54⁷ lõike 7 ja § 54⁸ kohaldamisel asendatakse 25% tingimus 50% tingimusega;

2) paragrahvide 54⁷ ja 54⁸ kohaldamisel käsitatakse, et isik, kellel on üksuses hääleõigus või kes osaleb üksuse kapitalis koos teise isikuga, kasutab samaaegselt ka sellele teisele isikule kuuluvat hääleõigust ja osaleb teisele isikule kuuluvas kapitalis;

3) paragrahvide 54⁷ ja 54⁸ kohaldamisel tähendab sidusettevõtja ka üksust, mis kuulub maksumaksjaga samasse finantsaruandluse eesmärgil konsolideeritud kontserni ja ettevõtjat, kelle juhtimises on maksumaksjal oluline mõju, samuti ettevõtjat, kellel on oluline mõju maksumaksja juhtimises.

(6) Maksja jurisdiktsioon on jurisdiktsioon, kust makse pärineb või kus seda käsitatakse tehtuna, kus kanti kulu või tekkis kahjum. Hübriidüksuse või püsiva tegevuskoha kaudu või arvel tehtud makse puhul on maksja jurisdiktsioon see, kus hübriidüksus või püsiv tegevuskoht on asutatud või asub.

(7) Peakontori või hübriidüksuse osaniku jurisdiktsioon on jurisdiktsioon, mis lubab lisaks maksja jurisdiktsioonile lõike 1 punktis 1 nimetatud kulu arvesse võtta.

(8) Makse saaja jurisdiktsioon on jurisdiktsioon, kus makse saadakse või kus seda käsitatakse saaduna mõne muu jurisdiktsiooni õigusaktide kohaselt.

(9) Mahaarvatud kulu on summa, mida lubatakse maksja või peakontori või hübriidüksuse osaniku jurisdiktsioonis maksustatava kasumi arvestamisel kuluna arvesse võtta.

(10) Arvesse võetud tulu on summa, mis võetakse makse saaja jurisdiktsioonis maksustava kasumi arvestamisel tuluna arvesse. Finantsinstrumendi alusel tehtud makset ei käsitata arvesse võetud tuluna, kui maksele kohaldatakse maksusoodustust üksnes selle kvalifitseerimise tõttu makse saaja jurisdiktsioonis.

(11) Maksusoodustusena käsitatakse maksuvabastust, maksumäära vähendamist, õigust maksukohustuse vähendamisele või maksutagastusele. Maksusoodustusena ei käsitata õigust võtta arvesse välismaal kinnipeetud tulumaksu.

(12) Kahekordselt arvesse võetav tulu on tulu, mis võetakse maksustamisel arvesse rohkem kui ühes jurisdiktsioonis, kus ebakõla on tekkinud.

(13) Hübriidüksus on üksus, mida ühes jurisdiktsioonis käsitatakse maksustatava üksusena, kuid mille tulu või kulu käsitatakse teises jurisdiktsioonis teise isiku tulu või kuluna.

(14) Finantsinstrument on igasugune hübriidülekanne käigus üleantud väärtpaber, millelt teenitud tulu või kasu maksustatakse kas maksja või makse saaja jurisdiktsioonis kui võõr- või omakapitalilt või tuletisinstrumentidilt saadud tulu või kasu.

(15) Kaupleja on isik või üksus, kes ettevõtluse käigus regulaarselt ostab või müüb oma arvel finantsinstrumente.

(16) Hübriidülekanne on igasugune tehing finantsinstrumendi üleandmiseks, kui selle üleandmise tulemusena käsitatakse finantsinstrumendilt saadud tulu maksustamise eesmärgil samaaegselt rohkem kui ühe tehingupoole tuluna.

(17) Turutingimustel toimuv hübriidülekanne on igasugune hübriidülekanne, mille kaupleja teeb tavapärase tegevuse käigus ja mitte maksuskeemi osana.

(18) Tunnustamata püsiv tegevuskoht on majandusüksus, mida käsitab püsiva tegevuskohana peakontori jurisdiktsioon, kuid mitte tema asukoha jurisdiktsioon.

(19) Maksuskeem on tehingute ahelat, mille eelduseks on hübriidse ebakõla esinemine, või mis on kujundatud hübriidse ebakõla tekitamiseks. Nimetatud tingimustele vastavat tehingute ahelat ei käsitata maksuskeemina, kui on mõistlik eeldada, et tehingute osalised ei pidanud ebakõlast teadlikud olema ega saanud osa hübriidsest ebakõlast tulenevast maksusoodustusest.

§ 54⁷. Tulumaks hübriidset ebakõla põhjustavalt summalt

(1) Kui hübriidne ebakõla tekib § 54⁶ lõike 1 punktis 1 kirjeldatud olukorra tulemusena ja residendist äriühing või mitteresidendist juriidiline isik Eestis asuva püsiva tegevuskoha kaudu on hübriidüksuse osanik või välismaal asuva püsiva tegevuskoha peakontor, tasub ta tulumaksu summalt, mis lubatakse kuluna maha arvata maksja jurisdiktsioonis.

(2) Kui hübriidne ebakõla tekib § 54⁶ lõike 1 punktis 1 kirjeldatud olukorra tulemusena ja väljamakse tegija on residendist äriühing või mitteresidendist juriidiline isik Eestis asuva püsiva tegevuskoha kaudu või arvel, tasub ta tulumaksu summalt, mis lubatakse kuluna maha arvata peakontori või hübriidüksuse osaniku jurisdiktsioonis.

(3) Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lisaks kulule võetakse mõlemas jurisdiktsioonis maksustamisel arvesse ka tulu. Kui kahekordselt arvesse võetav tulu tekib kulu tegemise maksustamisperioodile järgnevatel maksustamisperioodidel, on residendist äriühingul või mitteresidendist juriidilisel isikul Eestis asuva püsiva tegevuskoha kaudu õigus teha tulumaksu ümberarvutus eelnevatel maksustamisperioodidel lõigete 1 ja 2 alusel tasutud tulumaksu kohta ning nõuda enamakstud tulumaksu tagastamist. Ümberarvutus tehakse §-s 54⁹ nimetatud deklaratsioonis. Enamakstud tulumaks tagastatakse maksukorralduse seaduses sätestatud korras.

(4) Kui hübriidne ebakõla tekib § 54⁶ lõike 1 punktis 2 kirjeldatud olukorra tulemusena ja väljamakse tegija on residendist äriühing või mitteresidendist juriidiline isik Eestis asuva püsiva tegevuskoha kaudu või arvel, tasub ta tulumaksu summalt, mida ei võeta tuluna arvesse saaja jurisdiktsioonis.

(5) Kui hübriidne ebakõla tekib § 54⁶ lõike 1 punktis 2 kirjeldatud olukorra tulemusena ja väljamakse saaja on residendist äriühing või mitteresidendist juriidiline isik Eestis asuva püsiva tegevuskoha kaudu ning väljamakse on kuluna arvesse võetud maksja jurisdiktsioonis, ei rakendata § 50 lõikes 1¹ ja § 53 lõikes 4¹ sätestatud maksuvabastust summale, mis põhjustaks ebakõla.

(6) Lõiget 5 ei kohaldata juhul, kui § 54⁶ lõike 1 punktis 2 kirjeldatud hübriidne ebakõla tekib:
1) hübriidüksusele tehtud makse omistamise reeglite erinevusest hübriidüksuse jurisdiktsioonis ja hübriidüksuses osalust omava isiku jurisdiktsioonis;
2) püsivat tegevuskohta omavale üksusele tehtud makse omistamise reeglite erinevusest peakontori ja püsiva tegevuskoha jurisdiktsioonis;

- 3) tunnustamata püsivale tegevuskohale tehtud makse tulemusena;
- 4) peakontori ja püsiva tegevuskoha vahelise arvestusliku makse tulemusena seetõttu, et saaja jurisdiktsioon seda makset ei tunnista.

(7) Tulumaksuga maksustatakse residendist äriühingu või mitteresidendist juriidilise isiku Eestis asuva püsiva tegevuskoha kaudu või arvel tehtud makse, millega rahastatakse otse või kaudselt mahaarvatavat või mittemaksustatavat kulu, mis tekitab hübriidse ebakõla sidusettevõtjate vahelise tehingu või tehingute ahela kaudu või maksuskeemi osana. Kui üks tehingu või tehingute ahelaga seotud jurisdiktsioonidest on selle hübriidse ebakõlaga seotud summa juba maksustanud, siis eelmist lauset ei kohaldata.

(8) Kui residendist äriühing on kahe või enama jurisdiktsiooni resident, maksustatakse tulumaksuga kulu, mida ta saab teises jurisdiktsioonis maha arvata sellisest tulust, mis ei ole kahekordselt arvesse võetav tulu. Eelmises lauses nimetatud kulu ei maksustata Eestis juhul, kui teine residendiriik on liikmesriik ning selle liikmesriigiga sõlmitud välislepingu alusel peetakse maksumaksjat Eesti residendiks. Kui kahekordselt arvesse võetav tulu tekib kulu tegemise maksustamisperioodile järgnevatel maksustamisperioodidel, on residendist äriühingul või mitteresidendist juriidilisel isikul Eestis asuva püsiva tegevuskoha kaudu õigus teha tulumaksu ümberarvutus eelnevatel maksustamisperioodidel käesoleva lõike alusel tasutud tulumaksu kohta ning nõuda enamakstud tulumaksu tagastamist. Ümberarvutus tehakse §-s 54⁹ nimetatud deklaratsioonis. Enammakstud tulumaks tagastatakse maksukorralduse seaduses sätestatud korras.

(9) Kui hübriidülekande tulemusena tekib õigus kinnipeetud tulumaksu mahaarvamiseks üleantud finantsinstrumendilt saadud makselt, mida käsitatakse rohkem kui ühe tehinguosalise tuluna, on residendist äriühingul ja mitteresidendil, kellel on Eestis püsiv tegevuskoht, õigus kinnipeetud tulumaksu arvesse võtta proportsionaalselt maksustatava netotuluga.

28) paragrahvi 54⁷ täiendatakse lõikega 10 järgmises sõnastuses:

„(10) Paragrahvi 50 lõike 1¹ punkti 2 ei kohaldata tunnustamata püsiva tegevuskoha puhul.“;

29) paragrahvi 54⁷ lõige 10 tunnistatakse kehtetuks;

30) seaduse peatükki 10² täiendatakse paragrahvidega 54⁸ ja 54⁹ järgmises sõnastuses:

„§ 54⁸. Hübriidüksuse tulumaksukohustus

Usaldusfond või selle valitseja tasub tulumaksu tulult, mis oleks omistatud usaldusfondi osanikule proportsionaalselt tema osaga usaldusfondis, kui:

- 1) usaldusfondi osanik on mitteresidendist sidusettevõtja, kellele kuulub otseselt või kaudselt kokku vähemalt 50% usaldusfondi osalusest ja
- 2) ta asub jurisdiktsioonis, mis käsitab usaldusfondi tulumaksukohustuslasena ja seda tulu ei maksustata § 29 lõike 11 või 12 või muu jurisdiktsiooni õigusaktide kohaselt.“;

§ 54⁹. Tulumaksu deklareerimine ja tasumine

(1) Paragrahvis 53 nimetatud mitteresident ja §-des 54⁷ ja 54⁸ nimetatud maksumaksja on kohustatud Maksu- ja Tolliametile deklareerima majandusaastal hübriidset ebakõla põhjustanud summa hiljemalt järgmise majandusaasta üheksanda kalendrikuu 10. kuupäevaks.

(2) Maksumaksja on kohustatud kandma § 53 lõike 9 ja §-de 54⁷ ja 54⁸ alusel tasumisele kuuluva tulumaksu Maksu- ja Tolliameti pangakontole hiljemalt järgmise majandusaasta üheksanda kalendrikuu 10. kuupäevaks.“;

31) paragrahvi 61 täiendatakse lõikega 62 järgmises sõnastuses:
„(62) Paragrahvi 54⁸ kohaldatakse alates 2022. aasta 1. jaanuarist.“

32) seaduse normitehnilist märkust täiendatakse järgmise tekstiosaga:
„nõukogu direktiiv (EL) 2017/952, millega muudetakse direktiivi (EL) 2016/1164 kolmandate riikidega seotud hübriidsete ebakõlade osas (ELT L 144, 07.06.2017, lk 1–11).“

§ 2. Tulumaksuseaduse muutmise seaduse muutmine

Tulumaksuseaduse muutmise seaduses (RT I, 28.12.2018, 44) tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 1 punktid 2, 14, 22 ja 34 tunnistatakse kehtetuks;

2) paragrahvi 1 punkt 17 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„**17)** paragrahvi 50 lõiget 2 täiendatakse pärast kolmandat lauset uute lausetega järgmises sõnastuses:

„Kui vara, välja arvatud püsivasse tegevuskohta välja viidud ning Eestisse tagasi toodud vara, residentsus või püsiva tegevuskoha majandustegevus tuuakse Eestisse, käsitatakse residendist äriühingu omakapitali tehtud sissemaksena maksumaksja või tema püsiva tegevuskoha riigis kindlaks määratud vara väärtust. Kui kindlaksmääratud väärtus ei kajasta turuväärtust, lähtutakse turuväärtusest. Kui mitteresidendi püsiva tegevuskoha koosseisu kuuluv ettevõtte antakse üle residendist äriühingule, käsitatakse äriühingu omakapitali tehtud rahaliste ja mitterahaliste sissemaksetena ka enne ettevõtte üleandmist püsiva tegevuskoha jaoks Eestisse toodud vara.“;

3) paragrahvi 1 punkt 26 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„**26)** paragrahvi 53 täiendatakse lõigetega 4¹³ ja 4¹⁴ järgmises sõnastuses:

„(4¹³) Püsivale tegevuskohale omistatud kasumina lõike 4 tähenduses käsitatakse ka väljaviidava vara turuväärtuse ja bilansilise maksumuse vahet vara väljaviimise hetkel ning püsiva tegevuskoha jaoks Eestisse toodud lõikes 4¹² nimetatud vara turuväärtuse ja sama lõike alusel kindlaksmääratud väärtuse positiivset vahet selle püsivast tegevuskohast väljaviimise hetkel. Vara väljaviimist püsivast tegevuskohast käsitatakse mitterahalises vormis kasumi väljaviimisena lõike 4 tähenduses.

(4¹⁴) Püsiva tegevuskoha jaoks vara sisse toomisena ja püsivast tegevuskohast vara välja viimisena ei käsitata vara sisse toomist, välja viimist või tagatiseks andmist seoses väärtpaberite rahastamisega, kui vara tuuakse tagasi või tagatis vabastatakse 12 kuu jooksul. Eelmist lauset kohaldatakse ka vara suhtes, mis tuuakse sisse, viiakse välja või antakse tagatiseks usaldatavusnormatiivide kapitalinõuete täitmiseks või likviidsuse juhtimiseks.“;

4) paragrahvi 1 punkt 33 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„**33)** paragrahvi 54⁴ täiendatakse lõigetega 7–9 järgmises sõnastuses:

„(7) Residendist äriühing on kohustatud Maksu- ja Tolliametile deklareerima maksustamisperioodile järgneva kalendrikuu 10. kuupäevaks summa, mis võrdub väljaviidava vara turuväärtuse ja bilansilise maksumuse vahega vara Eestist väljaviimise hetkel, kui residendist äriühing viib maksustamisperioodi jooksul vara välisriigis asuvasse püsivasse tegevuskohta.

(8) Residendist äriühing on kohustatud Maksu- ja Tolliametile deklareerima maksustamisperioodile järgneva kalendrikuu 10. kuupäevaks residendist äriühingu püsiva

tegevuskoha riigis kindlaks määratud vara väärtuse, kui püsivasse tegevuskohta välja viidud vara tuuakse maksustamisperioodi jooksul Eestisse tagasi. Kui kindlaksmääratud väärtus ei kajasta turuväärtust, deklareeritakse turuväärtus.

(9) Lõikeid 7 ja 8 ei kohaldata väärtapaberite rahastamisega seotud vara väljaviimise ja sissetoomise suhtes, tagatiseks antud vara suhtes või juhul, kui vara viiakse välja usaldatavusnormatiivide kapitalinõuete täitmiseks või likviidsuse juhtimiseks, kui vara tuuakse 12 kuu jooksul tagasi Eestisse.“;“.

§ 3. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2020. aasta 1. jaanuaril.

(2) Käesoleva seaduse § 1 punktid 15, 16, 18, 19, 21, 22 ja 29 jõustuvad 2020. aasta 1. juulil.

(3) Käesoleva seaduse § 1 punkte 8–10 rakendatakse tagasiulatuvalt 2019. aasta 1. jaanuarist.

(4) Käesoleva seaduse § 1 punkt 4 jõustub 2022. aasta 1. jaanuaril.

Henn Põlluaas
Riigikogu esimees

Tallinn, ”....” 2019. a.

Algatab Vabariigi Valitsus 2019

(allkirjastatud digitaalselt)